

prout possibilis est. Quod igitur ipse est, & quod tunc contingit moueri, cum actus ipsius sit, & quod nec ante nec post, manifestum est. Nam contingit, vnumquodque aliquando quidem operari, aliquando minime: velut ædificabile, prout ædificabiles & ædificabiles, prout ædificabilis actus, ædificatio est. Aut enim hoc, ædificatio in ædificabili actus, aut domus. At ubi dominus sit, non ultra ædificabile erit. Ædificatio vero eius est, quod ædificabile est. Necesse itaque ædificationem, actum esse. Ædificatio vero, motus quidam est. Iadémque in ceteris motibus ratio est. Quod vero hec sint recte dicta, ex his quoque constat, quæ alij de ipso referunt: tum ex eo, quod non facile est ipsum aliter definire. Nec enim licet cuiquam in alio genere eum collocare. Et patet ex iis etiam, quæ alij protulerunt. Quidam enim alteritatem, inæqualitatem, & ipsum non ens, quorum nullum necesse est moueri. At neque mutatione in hac, neque ex his potius, quam ex oppositis est. Causa vero, propter quam in his motum statuerunt, ea est, quod indefinitum quiddam videatur esse motus: alterius vero coordinationis principia, ut pote priuativa, indefinita sunt. Nam nec quod quid, nec tale, nec aliorum prædicamentorum ullum, ipsum est. Quod vero motus indefinitus esse videatur, ea est causa, quod neque inter ea, quæ sunt potentia entia, nec quæ secundum actum, ponere ipsum est. Nec enim quod potest quantum esse, moueri necessarium est, nec actu quantum. At motus, actus quidem esse videtur, quanquam imperfectus: causa vero est, quod imperfectum est possibile, cuius actus est. Quam ob rem difficile ipsum comprehendere quidnam sit. Nam aut in præsumptionem necessario reponetur, aut in potentiam, aut in actum simplicem. Hocrum autem nullum videatur contingere posse. Superest igitur quod dictum est esse & actum, & non actum, qui dictus est: qui & si difficultis cogniti sit, tamen contingit esse. Simul & illud perspicuum est, motum esse in moto: actus enim eius est a motu. Neque alius est motui actus: importet enim virtusque actum esse. Nam motuum est, eo quod possit: mouens vero, eo quod operetur. Verum actuum, est ipsius mobilis. Eodem itaque modo unus per viresque actus, quemadmodum eadem distantia ad duo vnius, & ad vnum duorum, ascensus quoque, ac descensus: at esse, non est vnum. Ita etiam in mouente, & in moto.

Α ἡ διατάν ἐπελέχεια πάντος έστι. ὅπις μὴ γερ-
έσιν αὐτη, καὶ ὅτι συμβάνει τόπος κινεῖσθαι, ὁ-
ταν ἡ ἐπελέχεια ή αὐτη, καὶ οὔτε περιτερού-
οῦθ' ὑπερεψη, δῆλον. ἀλλὰ τοι γράπεις στὸν
οἰκοδομητὸν, καὶ ἡ τὸ οἰκοδομητὸν ἐπέργα
η οἰκοδομητὸν, οἰκοδομητὸς δέσιν. ἡ γράπτος δέσιν
η οἰκοδομητής, η ἐπέργα, η οἰκία ἀλλ' οὐτα-
νὴ οἰκία γίγνεται πρὸ οἰκοδομητοῦ. ἔτην οἰκοδομη-
ταν δὲ τὸ οἰκοδομητόν. αἰδίγητον οὐκ οἰκοδο-
μητον πλινθέργαντο. Η δὲ οἰκοδομητός,
κίνησις περὶ δή ἀντὸς λόγος οὐχί δῆλη τοῦ αλ-
λακον κινήσεων. ὅπις δὲ κινεῖσθαι, δῆλον
εἰς τὸν οὐρανὸν λέγοισι περὶ αὐτῆς, καὶ εἰ τοῦ
μηράπτων ἔτην διορίσας ἀλλας ἀντιτι. οὔτε
γράπτος εἰς τὸν οὐρανὸν λέγοσιν. οἱ μὲν γράπτοι
εργάται καὶ αἰσθητατα καὶ τὸ μηρὸν ὃν οὐδὲν
αἴγανον κινεῖσθαι, ἀλλ' οὐδὲ η μεταβολὴ, γέτε
εἰς ταῦτα, αὐτὸν ἐν τοιούτων μέλαινον, ἥτις τῷ
αἰπεινούσιν. αἴποι δὲ τὸ εἶδος τελοῦτα πιθένα,
πιστεύειν τὸ δοκεῖν ἓτην κίνησις. τοῦ δή ἐπέ-
ργας συνοιχέσθαι αρχή, δική τὸ σεριπτικόν ἔτη,
ἀδρεσσον. οὔτε γράπτος, οὔτε τοιούτῳ οὐδὲ μικρόν
αὐτῷ, τοῦ τῷ λουπῶν κινήσεων. τοῦ δὲ δο-
κεῖν ἀδρεσσον ἔτην τὰ κίνησιν, αἴποι, ὅπις οὐτε
D εἰς οὐδαμόν τοῦ ὄντων, οὔτε εἰς ἐπέργαντα δέσι-
ν πιθένα αὐτὸν. οὔτε γράπτος οὐδατὸν ποσσὸν ἔτη,
κινεῖται εἰς αἰγάκης, οὔτε τὸ ἐπέργατα ποσσόν.
η τὸ κίνησις ἐπέργατα μέρη δοκεῖ πις, αγελάς
δέ. αἴποι δή, ὅπις ἀτελεῖ τὸ οὐδατὸν οὐδὲ δέσιν
ἐπέργατα. καὶ δια τοῦ χαλεπὸν αὐτὸν λα-
βεῖν, τί δέσιν. Η γράπτος σέρπινον αἰγάκην δεῖν,
η εἰς οὐδαμόν, η εἰς ἐπέργατα ἀπλανόν. τούτων
E δή οὐδὲν φάγεται οὐδὲ καρύμφων. οὐδὲ λειπε-
ται τὸ λεχθὲν ἔτην καὶ ἐπέργατα, καὶ μην ἐπέρ-
γατα τὰς τερπυθέτους, ιδεῖν μην χαλεπέτους, ἐπ-
εργαζόμενος δή ἔτην. καὶ ὅπις δέσιν η κίνησις ἐπ-
τῷ κινητῷ, δῆλον. ἐπελέχεια γαρ δέ τοι-
του πάστο τοῦ κινητοῦ. καὶ οὐ τοῦ κινητοῦ
κινεῖσθαι εἰς ἄλλη δέσιν. δέσιν μέρη γράπτον
ἐπελέχειας ἀμφοῖν. κινητοῦ μέρη γράπτον, τὸ
οὐδατον μηνοῦν δέ, τὸ ἐπέργατον ἀλλ' ητιν σύ-
εργιτικὸν τὸ κινητόν. ἀθλὸς οὐδείς μία αμφοῖν
ἐπέργατα, ἀστέρι τὸ ἀντό θυράσηται τοῦ πορε-
σθού, καὶ μέν πορεῖς ἔν, καὶ τὸ εἴλαντες, καὶ τὸ
κινητατες, ἀλλὰ τὸ Στό οὐχ ἔν. οὐδείς δέ τοι-
δέ τοῦ κινητοῦ καὶ κινουμένου.